

תת"ע 1110/05/15 - מדינת ישראל נגד אימדה גוצ'לשוילי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

29 פברואר 2016

תת"ע 1110-05-15 מדינת ישראל נ' גוצ'לשוילי

לפני כבוד השופטת רונה פרסון
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
הנאשם
אימדה גוצ'לשוילי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - רנ"ג בטי עובד

הנאשם - נוכח

ב"כ הנאשם - עו"ד נאדר

[פרוטוקול הושמט]

מר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, עבירה מיום 13.3.15.

הנאשם יליד שנת 1972, נוהג משנת 2003 ולחובתו 2 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2013, וללא עבר דומה.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו סוכם כי יגזרו על הנאשם העונשים הבאים: פסילה בפועל כאשר המאשימה תעתור לפסילה בת 350 יום בניכוי פסילה מנהלית ואילו הנאשם יעתור לפסילה בת 240 ימים בניכוי פסילה מנהלית. כמו כן סוכם על רכיבים של מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס לשק"ד בימ"ש.

ב"כ המאשימה בטיעונו לעונש הפנה לעברו התעבורתי של הנאשם וביקש לכבד את הסדר הטיעון ברף הגבוה.

ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש ביקש לכבד את הסדר הטיעון על הרף הנמוך ולהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

טען כי הסדר הטיעון הוא על בסיס של כשלים ראייתיים בתיק וכי כתב האישום תוקן באופן מהותי. טען כי הנאשם נהג מזה 13 שנה וכי עברו התעבורתי אינו מכביד. טען כי הנאשם בן 43, נשוי, אב לילדה ועובד כנהג. טען כי מדובר במעידה חד פעמית של הנאשם.

הנאשם בפני הביע חרטה והתחייב שלא לחזור על מעשיו. ביקש להקל בעונשו לעניין רכיב הפסילה משום שרישיונו נחוצ לו לצורך עבודתו. ביקש להפקיד את רישיונו בחודש אפריל בשל עבודתו.

המחוקק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, את עקרון ההלימה המנחה בענישה, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, ובתוך כך יתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בעבירה, כאשר בתוך המתחם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב, בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

עבירה של נהיגת תחת השפעת משקאות משכרים טומנת בחובה סיכון רב הן למבצע העבירה עצמו והן ליתר המשתמשים בדרך ובית המשפט מונחה להרחיק נהגים מסוכנים כאלה מהכביש לתקופות שאינן קצרות.

רכיבי הענישה כפי שסוכמו על ידי הצדדים מצויים בתוך מתחם הענישה ועל כן מצאתי לנכון לאמץ את הסדר הטיעון שהוא סביר ומאוזן בנסיבות העניין.

ביחס לרכיב הפסילה, לאחר ששקלתי את מכלול נסיבות תיק זה לרבות טיעוני ב"כ הצדדים, חומרת העבירה, עברו התעבורתי של הנאשם ונסיבותיו האישיות, אני סבורה כי יש לגזור על הנאשם עונש פסילה משמעותי אשר ירתיע אותו מלשוב ולאחוז בהגה בנסיבות דומות אך מאידך לא מצאתי לנכון לאמץ את הסדר הטיעון על הרף הגבוה שלו כעתירת ב"כ המאשימה.

עברו התעבורתי של הנאשם אינו מכביד. בנוסף, התרשמתי כי הנאשם הוא אדם נורמטיבי אשר מבין את חומרת מעשיו וכי החרטה אותה מביע היא חרטה אמיתית. התחשבתי בנסיבות האישיות של הנאשם ובעובדה שהינו נהג במקצועו ורישיונו נחוצ לו לפרנסתו ופרנסת בני משפחתו.

לפיכך, בשים לב למכלול הנתונים שלעיל אני מקבלת את הסדר הטיעון וגוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

אני פוסלת את הנאשם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 300 ימים בפועל בניכוי 30 ימי הפסילה המנהלית.

הפסילה תחל ביום 1.5.16 אך תחושב כנגד הפקדה.

בית המשפט מסביר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט, ואם אין בידיו רישיון נהיגה עליו להפקיד תצהיר ערוך כדין.

אני דנה את הנאשם למאסר לתקופה של 5 חודשים. הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם בתוך תקופה של 3 שנים יעבור את אחת העבירות שלהלן ויורשע בגינה.

ואלה העבירות: עבירה של נהיגה בעת פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), או עבירה של נהיגה בעת שכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה או עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים בניגוד לתקנה 26 (2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "תקנות התעבורה").

אני פוסלת את הנאשם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה עבירה שעליה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה ויורשע בגינה, תוך התקופה האמורה או לאחריה.

אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,800 ₪ או 18 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד ליום 1/6/16.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

מודעת זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 יום.

ניתן והודע היום כ' אדר א' תשע"ו, 29/02/2016 במעמד הנוכחים.

רונה פרסון , שופטת

הוקלד על ידי רוזין עייש